

Doğrunun incitmesi de güzeldir!

Antalya’da bayan okuyucumuz: “Babamız öldü. Babamızın mirası ağabeyimizin elinde kaldı. Ağabeyimiz ise elindeki malı kimi zaman kardeşlerinin de ihtiyacını karşılayacak şekilde kullanıyor, fakat mirası kardeşlerine paylaştırmıyor. Ağabeyimizi çok seviyoruz. Kırmak istemiyoruz. Bu meseleden dolayı mahşerde sıkıntı çekeceğinden de korkuyoruz. Kardeşler olarak nasıl davranmalıyız?”

Babanızdan sonra kardeşler arasında sıcak bir bağın kurulmuş olduğu anlaşılıyor. Bu güzel bir gelişmedir. Ama bu bağın iletişimden uzak olduğu da anlaşılıyor. Bu da düzeltilmesi gereken bir meseledir. Babadan sonra birbirleri arasındaki bağları koparmadıkları için kardeşleri tebrik etmeli. Ama bir gizli tehlikenin de kendilerini beklediği unutulmamalıdır. Bir iletişim sıkıntısı var burada. Aslında baba yarısı konumunda bulunan büyük ağabeyin bunu sezmesi ve miras bakımından gereğini yapması, yani babasından kalan malı hiçbir şekilde elinde tutmadan, malın tamamını Allah’ın takdir ettiği şekilde paylaşması gerekiyor. Çünkü Allah’ın mirasla ilgili emirleri büyük ağabeyin inisiyatifine bırakılmamıştır: “Ana-baba ve yakın hısımların—az olsun, çok olsun—geriye bıraktığı mirasından erkeklere bir pay; yine ana-baba ve yakın hısımların geriye bıraktığı mirasından kadınlara bir pay vardır. Bu, farz kılınmış belirli bir hissedir.” 1

Bununla beraber, bu hukuku bilen kardeşler, üç kuruşluk dünya menfaati için kardeşlik hatıralarının kırılmasından korkuyorlar. Bu nedenle meseleyi oturup görüşmekten sakınıyorlar. Ama meseleyi kendi aralarında ve fısıltılar halinde konuşuyorlar. Oysa buna meydan vermemeli ve Allah’ın taksimatına razı olarak bu taksimatı bir ibadet titizliği içinde gerçekleştirmelidir. Bu işlem bir yönüyle ibadettir. Çünkü bu, Allah’ın emridir.

Bu meselede dikkat edilecek hususları sıralamamız gerekirse:

1- Bu meseleyi kardeşler bir araya gelerek, oturup, açık yüreklilikle ve şeytanın fitnesine de meydan vermeden konuşmalıdırlar. Çünkü doğrular incitse de, güzeldir.

Yalan, yanlış, hile, hurda şeyler ise hem daha çok incitirler, hem de güzel değildirler. Çirkindirler. Unutulmamalı ki, doğrular kardeşler arasını açmaz, kardeşlerin hatırasını kırmaz. Ama yanlışlar dünyada da, mahşerde de kardeşler arasını açar ve kardeşlik hatırasını kırar. Bir mahşer sahnesi çizen şu âyetler, tam da bu gerçekten bahsediyor: “O pek kuvvetli sayhâ geldiği vakit... O gün kişi kardeşinden, annesinden ve babasından, zevcesinden ve oğullarından kaçır! Onlardan her kişinin (o gün) kendine yetecek derdi ve meşguliyeti vardır.” 2 Kişiyi mahşerde kardeşinden, annesinden, babasından, oğullarından ve zevcesinden kaçırın şey ne olsa gerektir? Hak ve hukuk meseleleri... Dünyada dikkat edilmediğinde veya ses çıkarılmadığında haklar mahşere kalıyor. Mahşerde ise bu hak kocaman bir yük halinde geliyor ve mağdur olan lehine mağdur kılanın omzunu çökertiyor!

2- Kardeşlerin rahatsız oldukları meseleyi fısıltı halinde konuştukları halde, açık olmamaları meseleyi çözmediği gibi, başlangıçta gıybete kapı açar ve bu mesele bekledikçe ileride iftiralara yol açar. Şeytan bu açık kapıyı çok işletir! Bu alan, şeytanın uzmanca kullandığı bir alandır. Bu çok vahim sonuçlar doğurur! Nitekim insanlık tarihinde ilk cinayet kardeşler arasında çıkmıştır. Ve kardeş cinayetleri insanlığın gündemine bazen gelip oturuyor! Çünkü şeytan açık kapıları çok kaşır! Şeytan bir meseleyi kaşımaya başladığı zaman ise, cinayete vardırılmadan işin peşini bırakmıyor! Öyleyse, şeytana fırsat vermemek için zamanı geçmeden meseleyi konuşup, Allah'ın kitabı hakem yapılmak sûretiyle mesele halledilmelidir. Böylece mesele şeytanın dilinden ve elinden kurtarılmalıdır.

3- Meseleyi oturup konuşurken asla sesler yükseltmemeli, yanlış anlamalar olmuşsa sabırla düzeltilmeli, hiçbir taraf itham edilmemeli, meselâ ağabey mal düşkünün olmakla veya hesabı kitabı bilmemekle suçlanmamalı, ağabey sesini yükseltirse saygı ve sükûnet içinde cevap vermeli ve sabır ve sükûnet örneği olmalıdır. Bu meselenin kul hakkını getirdiği, helâlleşme olmazsa kul hakkının mahşere dönük bir meseleye dönüşeceği, halledilmeyip beklemeye ve zamana bırakılırsa daha vahim sonuçlar doğuracağı, oysa kardeşliğimizin paha biçilmez değerinde olduğu... vs. tarzında ikazlar yapılabilir. Ancak konu kavgaya vurdurulmamalıdır. Çünkü bu çözülmesi gereken hukukî bir mesele olmakla birlikte, eğer çözülemezse kardeşlik muhabbetinin bozulmasına geçecek bir mesele değildir. Tatlılıkla halledilebilirse halledilmeli, halledilemezse ya helâl edilmeli, ya da İlâhî adaletle bırakılmalıdır.

DUÂ

Ey Âdil-i Rahîm! Uzlaşmazlıklarımızı re'fete, anlaşmazlıklarımızı himmetle, ihtilâflarımızı rahmetle, farklılıklarımızı hikmetle sonuçlandır! İşimizi şeytanın

himmetine bırakma! Bizi haktan razı kıl! Bizi rızana talip kıl! Bizi rahmetine şâkir kıl!
Bizi hikmetine âkıl eyle! Bizi Senin lütfuna tamahkâr, Senin tensibine kanaatkâr
eyle! Âmin!

Dipnotlar:

1- Nisa Sûresi: 7.,

2- Abese Sûresi: 33-37.